

PRIKAZ INTERNACIONALNE MENTORSKE RADIONICE ZA STUDENTE DOKTORSKIH STUDIJA

Jeruzalem, 06.-08.10.2013

U organizaciji Haruv instituta sa Hebrejskog Sveučilišta u Jeruzalemu, od 06. do 08. listopada 2013. godine, održana je internacionalna mentorska radionica za doktorske studente koji se u doktorskom istraživanju bave pitanjima zanemarivanja i zlostavljanja djece.

Haruv Institut je vodeći institut u Izraelu koji se bavi istraživanjem zanemarivanja i zlostavljanja djece te kreiranjem intervencija sa svrhom preveniranja i tretiranja ovog fenomena. Misija Haruv instituta je postati međunarodnim centrom izvrsnosti u doprinosu smanjenja zlostavljanja djece. Osnovala ga je Zaklada Schusterman iz SAD-a, koja je ujedno i pokrila organizacijske troškove ovog događaja, te putne i troškove smještaja za sve sudionike.

Na tragu ostvarivanja svoje misije, Haruv institut je nakon otvorenog natječaja i selekcijskog postupka, okupio 19 studenata doktorskih studija iz 11 zemalja: Izraela, Njemačke, Australije, SAD-a, Kine, Velike Britanije, Španjolske, Italije, Mađarske, Francuske i Hrvatske. Uz doktorske studente, na radionici su prisustvovali i etablirani istraživači na ovom području, sveučilišni profesori iz nekoliko zemalja (Izrael, SAD, Južna Koreja).

Tijekom radionice, studenti su predstavljali svoja doktorska istraživanja. Ovisno o tome u kojoj fazi je istraživanje, predstavljene su ideje za nacrt istraživanja, nacrti istraživanja, odnosno preliminarni rezultati. Studenti su bili podijeljeni u dvije skupine, u kojima je bilo nekoliko profesora. Svaki student imao je 40 minuta za predavljanje svog istraživanja. Prvih 20 minuta bilo je predviđeno za izlaganja istraživanja, a drugih 20 za povratne informacije sudionika, diskusiju, te ideje za poboljšanje istraživanja. Iako su se sva istraživanja na više ili manje izravan način bavila pitanjima zlostavljanja i zanemarivanja djece, ona su po mnogo čemu vrlo specifična. Naime, neki studenti bavili su se pitanjima uloge iskustva zlostavljanja/zanemarivanja u djetinjstvu u kasnijem sudjelovanju u vršnjačkom nasilju, kasnijim romantičnim odnosima, školskom uspjehu, subjektivnoj dobrobiti djece i mladih, te njihovoj otpornosti na navedene događaje. Pojedina istraživanja u fokusu su imala prediktore zlostavljanja/zanemarivanja. U jednom slučaju bila je riječ o genetici i neurobiologiji, a

u drugom o kontekstu u kojem se zlostavljanje / zanemarivanje događa (obiteljski i čimbenici u široj društvenoj zajednici). Dio istraživanja bavio se pitanjima kvalitete, odnosno evaluacije intervencija prema djeci u riziku u različitim zemljama (Kina, Francuska).

Rasprave koje su se vodile nakon predavljanja istraživanja uglavnom su se odnosile na nacrt istraživanja, teorijsku podlogu nacrtu, metode istraživanja, načine analiziranja i interpretiranja podataka te etička pitanja.

Osim što su davali povratne informacije, etablirani istraživači s ovog područja, održali su i nekoliko predavanja. Tako je Asher Ben-Arieh, poznati izraelski istraživač koji predaje na nekoliko američkih sveučilišta, uvodnim predavanjem o sustavu socijalne skrbi u Izraelu, upoznao prisutne sa suvremenim trendovima po pitanju socijalne zaštite djece u ovoj zemlji. Predavanje o važnosti uzimanja u obzir konteksta u kojem se dječje zlostavljanje odvija održala je Jill Korbin, sa Sveučilišta Kalifornija u SAD-u. Profesor Bong Joo Lee, sa Sveučilišta Seul iz Južne Koreje, u svojem predavanju raspravio je etičke i izazove mjerenja dječjeg zanemarivanja i zlostavljanja. Profesorica Sveučilišta u Tel Avivu, Bilha Davidson-Arad predstavila je nekoliko vlastitih istraživanja u kojima se bavila posljedicama izdvajanje djece iz obitelji, te otvorila diskusiju o ovoj iznimno važnoj temi. Profesorica Diane DePanfilis sa Sveučilišta Maryland, održala je predavanje o načinima kreiranja, implementiranja i evaluiranja vrlo specifičnih intervencija za djecu u riziku/sa iskustvom zlostavljanja i zanemarivanja.

Navedeni profesori osim istraživačkog iskustva imaju i brojna iskustva pisanja i recenziranja radova te iskustvo uredništva u brojnim časopisima, te je na samom kraju radionice dio vremena ostavljen i za pitanja i savjete vezane uz objavljivanje radova u recentim međunarodnim časopisima.

Dobiti od ove radionice uistinu su brojne. Na prvom mjestu valja istaći kako je u tri dana predstavljena cijela lepeza načina na koji je moguće operacionalizirati pitanja rizičnih iskustava djece te indikatora njihovih razvojnih ishoda. Predstavljena istraživanja obilovala su metodološkom kompleksnošću jer su neka koristila vrlo sofisticirane kvanti-

tativne metode (primjerice analizu puteva, strukturalno modeliranje i sl.), neka su koristila raznolike metode unutar kvalitativnog pristupa, dok su neka kombinirala ta dva pristupa. Dobitak od radionice je svakako i predstavljanje te razmjena nekih instrumenata između sudionika, posebice onih koji se odnose na mjerenje dobiti djece i mladih u

riziku, budući da je riječ o relativno mladoj i nedovoljno istraženoj temi.

Uz radni dio, radionica je obilovala i mnoštvom neformalnih druženja, upoznavanja, dogovaranja daljnjih suradnji te obilazaka ovog uistinu dojmljivog grada i njegove okolice.

**Pripremila:
Ivana Maurović**